

Kázání, 26. října 2025

Introit: Ž 85, 9-13

Čtení: Žalm 1 a Gal 5, 16 - 24

Text: Ge 2, 15

Poslání: Řím 12, 12

Milí bratři a sestry

v dnešním kázání se budeme dívat na dvě zdánlivě odlišná místa v Písmu.

Jedno nás vrací do samotného počátku – do zahrady v Edenu, kde Bůh člověka postavil, aby zahradu obdělával a střežil.

Druhé nás vede k duchovní sklizni ve správném čase – k plodům, které zrají v nás, když nás vede Boží Duch: láska, radost, pokoj, trpělivost...

Nad těmito texty budeme hledat odpověď na otázku: **Jak vypadá skutečné díkůvzdání – nejen slovy, ale i životem?**

Ono je totiž někdy těžké se na chvíli zastavit a hledat.

Stále se něco děje, stále se musíme něco nového učit, stále čelíme novým výzvám... a najednou se to nějak nakupilo, nějak se to na nás valí, najednou toho může být nějak moc.... stále musíme být nějak obezřetní a pozorní, protože život nám s sebou přináší i nějaké ty nástrahy...nové pracovní výzvy a úkoly...

A tak se nyní můžeme společně zamyslet, jaký že to **úkol** na samém počátku dostávají Adam a Eva? *Hospodin Bůh postavil člověka do zahrady v Edenu, aby ji obdělával a střežil.* Nad těmi dvěma pojmy tedy přemýšlejme.

Obdělávat. Co to slovo znamená? Co se obdělává? Pole, pozemek, půda, to znamenalo obživu.

Obilí na chleba, víno na nápoj a hrozinky, olivy na olej, datle a fíky na sladkosti... Prostě plody dobré k jídlu, dobré k životu.

I my dnes máme zahrádky, rozumíme tomu, že se pěstování a obdělávání půdy hodí.

K životu ale potřebujeme nejen jídlo! Také pití, bydlení, oblečení, obutí, lidi kolem nás, školu a zaměstnání... Když se modlíme Otčenáš, tak v prosbě „**chléb náš vezdejší**“ dej nám dnes, ono „vezdejší“ znamená právě tyhle věci, které potřebujeme k běžnému životu.

Abychom to měli, tak ale nestačí se jen modlit – musíme taky něco dělat. A jsme zase u toho slova „obdělávat“. Pán Bůh dal lidem úkol „obdělávat“ a my vidíme, že to znamená **starat se...** Aby každý měl co jíst a pít, kde bydlet, měl co na sebe, měl

kolem sebe dobré lidi... O tohle všechno se máme snažit. „Obdělávat“, čili když je něco dobrého a prospěšného, tak na tom pracovat, aby toho bylo dost.

Střežit. Je mnoho takových zaměstnání ve kterých je třeba něco střežit či pohlídat. Hlídač, policista, voják, ochranka, třeba i v obchodě či v bance, ostraha ve věznici...Bez nich by se mohlo stát něco zlého. Někdo by něco ukradl. Někdo někomu ublížil. Nebezpečný darebák by utekl z vězení.

To je teď v kurzu, kyberbezpečnost, nezpanikařit, když nám volá domnělý někdo důležitý, varuje před něčím domnělým a chce něco získat. Prostě je nutné být neustále ve střehu. Střežit, co nám bylo dáno...

Také potřebujeme inspekce všeho možného. Někdo by někoho podvedl.

Pokud se ve vedlejší zemi šikuje armáda, je třeba se připravit na obranu.

Z modlitby Otčenáše je to prosba „**zbav nás od zlého**“ a opět to znamená také něco dělat. Když vím, že se děje něco špatného, dám si na to pozor. Policista hlídá, aby řidiči nejezdili rychle, lidé nepřebíhali na červenou, aby bylo na ulicích bezpečno.

Někdy střežení nestačí a někdo začne lumpárny dělat – i to patří k úkolům hlídače, policisty, vojáka, ochranky... nějak zasáhnout. Kdyby nezasáhl, tak by se darebák třeba časem choval ještě hůř.

Teď ale nezapomínejme, že ten úkol „**střežit**“ dostal Adam a to nebyl hlídač, policajt, voják...! Tohle je úkol pro každého z nás – dávat pozor, aby se někomu nestalo něco špatného, a kdyby něco špatného hrozilo, tak se tomu snažit zabránit.

Aspoň upozornit, že něco není v pořádku.

Takhle jednoduché to je. Dělat, co se dělat má a nedělat, co se dělat nemá. *Hospodin Bůh postavil člověka do zahrady v Edenu, aby ji obdělával a střežil.*

Úkolem člověka je dobré věci dělat, podporovat („obdělával“). A na špatné si dávat pozor, nedělat je, říct, že je to špatné a dělat by se to nemělo (střežil“).

Takže své úkoly známe a když si je plníme, víme, že jdeme dobrým směrem a že jsme na dobré cestě, která nás k cíli dovede.

Co je náš cíl?

Byli jsme přece stvořeni k Božímu obrazu. Muži i ženy, malí i velcí – jak to komu půjde, tak máme na tomto světě úkol: **být Božím obrazem.**

Zní to možná složitě, ale zas tak složitě to není. Nejlepším takovým obrazem byl Pán Ježíš, tak jde vždycky jen o to se zastavit a popřemýšlet, co by asi na našem místě udělal Pán Ježíš. Co by řekl? Jak by zareagoval? A jak by jeho počínání ovlivnilo celou situaci?

Ano, pochopit se to dá snadno – žít podle tohoto pravidla už je mnohem těžší. **To se všichni učíme celý život.**

A když něco pokazíme, vidíme i následky. Takové jsou holt pravidla školy života.

A život je dobrá škola – Jen to školné bývá někdy hrozně moc vysoké. A to, jak vysoké toto školné bude, také vlastně záleží na nás – i když si to dost možná (dlouho) neuvědomujeme....

A v tom je celá záludnost této školy života. V okamžiku, kdy jí procházíme, si to příliš neuvědomujeme, nevíme, kolik nás bude v budoucnu to které rozhodnutí stát, mnohdy nevíme, jestli se rozhodujeme správně, protože nevíme, co dané rozhodnutí s sebou může všechno přinést.

A tak se může stát, že vlastně ani nemáme čas se pořádně zamyslet nad tím, co je naším úkolem, co má skutečnou hodnotu a prioritu, co je tou naší nejcennější komoditou... co je vlastně to cenné, co nemáme ztrácet?

...jak s tím, čeho si máme vážit, vlastně nakládat?

... a co uteče a bude nám chybět, co už zpátky nevrátíme?

A tady už nám dává odpověď žalm, který jsme slyšeli v prvním čtení. Máme dávat své ovoce v pravý čas, jako strom zasazený u tekoucí vody. Čas utíká a nevrátíme jej, listí může povadnout, ovoce se zkazit a musíme znovu čekat na příhodný čas, aby plody uzrály, aby to ovoce bylo dobré. Je to totiž právě toto ovoce, které vytváří a napravuje poškozené vztahy. A k tomuto ovoci nás volá list Galatským, abychom nesli ovoce Ducha – to je sklizeň našeho vnitřního života.

Připomeňme si je. K plodům, které zrají v nás, když nás vede Boží Duch patří láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání.

Tímto ovocem, touto sklizní má Být oslaven Pán Bůh. To má být naše pravá Bohoslužba:

Tak nás také povzbuzuje apoštol Pavel v listu Římanům.

Vybízím vás, bratří, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou oběť; to ať je vaše pravá bohoslužba.

A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé. (Ř 12, 1-2)

V Žalmu (90, 12) se praví: "Nauč nás počítat naše dny, ať získáme moudrost srdce." Za to se máme modlit, protože v moudrosti srdce se nám ty úkoly, o kterých jsme mluvili (obdělávat a střežit) budou plnit mnohem lépe.

Tak nás také povzbuzuje apoštol Pavel v listu Efezským, Dávejte si dobrý pozor na to, jak žijete, abyste si nepočínali jako nemoudří, ale jako moudří a **nepromarněte tento čas (Ef 5, 16)**

Díkůvzdání není jen slavnost na podzim – je to postoj, kterým žijeme.

Na počátku je člověk povolán obdělávat a střežit, což nás má vést k uvědomění, že před Bohem jsme správcové, ne vlastníci. Ta zahrada našeho života, našeho Edenu, je Božím darem i důvěrou v naši zodpovědnost. A její ovoce je svědectvím o našem vztahu k sobě, k druhým i ke světu. Bohu vzdáváme díky i tím, že pečujeme – o přírodu, mezilidské vztahy, pravdu.

Dnešní slavnost je pozvánkou – vrátit se k Bohu s vděčným srdcem.

V čase nejistot a zmatků je láska, pokoj a laskavost skutečným svědectvím víry. A pořád ještě je nám dopřáván čas. A tak nám všem přeji, abychom nesli to dobré Boží ovoce v pravý čas; Chutné ovoce Ducha svatého, které potěšuje a obnovuje a pečuje a tak vzdávali chválu našemu Pánu za jeho dary a péči o nás.

Amen

Modlitba za ovoce Ducha

Pane a Bože náš,
děkujeme Ti za vše, co jsi nám dal a prosíme tě, ať tě vděčně oslavujeme nejen slovy, ale i plody našeho života, ovocem Ducha svatého, které z tvé milosti v nás může zrát, nás, když nás vede Boží Duch: láska, radost, pokoj, trpělivost...

Prosíme Tě, ať toto ovoce v nás roste jako vyjádření vděčnosti, ať těší tebe i lidi okolo nás. Dej nám moudrost srdce, abychom věděli, jak si v tomto životě počínat. Ať nepromarníme čas, který nám dáváš, ale ať správně a v souladu s Tvojí vůlí se staráme, obděláváme a střežíme to, co ty sám jsi nám daroval.

Amen.